

безусловно и напълно Кавалерийската дивизия. Продоволствието ще си устроя, като се базирамъ на запаситѣ на Къркклисе. Разбира се, това не изключва нуждата да се изпращатъ такива и изъ България.“

Като остави III армия въ положение да чака директива за по-нататъшнитѣ действия, началникътъ на Щаба на действащата армия, подъ влиянието на донесенията, че турски войски се движатъ отъ Одринъ за Лозенградъ, телеграфира на командувачия I армия: 1-а и 10-а дивизии на 13-и да останатъ на мѣстата си, като изпратятъ на югъ силни рекогносцировачни отряди; 1-а дивизия да потърси връзка съ III армия къмъ селата Коюнъ Гяуръ и Еникьой. 10-и коненъ полкъ да разузнава по посока на Хаскьой и Еникьой.

Съ това се завършва дейността на Щаба на Главнокомандувачия тоя день. „Надлежната директива“ не се изпрати. Причината за това намираме въ книгата на началника на щаба, генералъ Фичевъ¹⁾. „Мистериозното изчезване на турската армия — пише той — следъ първитѣ сблъсквания на линията Одринъ — Лозенградъ, постави въ недоумение Щаба на действащата армия. Това обстоятелство още повече ни затрудни да си дадемъ една по-ясна представа за турската армия. Въ началото на операциитѣ се предполагаше, че противникътъ е миналъ въ настѣпление съ цѣлата армия на Абдуллахъ паша, а събитията на 11-и октомврий и паническото бѣгство на турската войска предизвика коренна промѣна въ преценката на положението. Главната квартира остана подъ впечатлението, че на 9-и, 10-и и 11-и октомврий нашата армия е имала сблъскване само съ неприятелскитѣ авангарди, и че главнитѣ сили на турската армия се намиратъ съсредоточени нѣкъде на западъ или на изтокъ отъ рѣка Еркене. Предвидъ на това, Главното командване вѣрваше, че решителнитѣ действия ще се развиятъ въ тази посока, и, следователно, главната задача на Щаба на действащата армия бѣ, преди да вземе каквото и да било решение, да си уясни обстановката за турската армия.“

„Както казахме и по-горе, — продължава генералъ Фичевъ — отъ сведенията, които бѣха получени на 10-и, 11-и и 12-и октомврий, Щабътъ на действащата армия не можа да се ориентира върху положението, защото турската армия изчезна като фантомъ, и единственото съприкосновение бѣ установено при

¹⁾ „Отъ София до Чаталджа“, стр. 355.